

Renovar la pregària V. Contemplar Jesús

Per pregaria.cat el dt., 11/10/2011 - 09:00

Sempre que meditem els evangelis o els textos del Nou Testament Jesús, el Senyor, ocupa el lloc central. Reflexionem i preguem les seves paraules, els seu ensenyaments, el que feia, com pregava, com sanava els malalts, quina era la seva relació amb les persones; potser anem entrant en els seus sentiments, en les seves intencions, en la relació amb el Pare...

No podem aïllar els continguts, els fets i la saviesa... de la seva PERSONA. Per tant, tota meditació evangèlica porta en si mateixa la contemplació més o menys explícita de Jesús. Els evangelis no són uns textos de filosofia, ni de religió, sublimes, però desconnectats de Jesús. Ell sempre hi és; tot el que fa, diu i viu respon a la seva humanitat, a la seva identitat que com indica el seu nom significa "Déu amb nosaltres".

Si en la meditació ens quedem en el més superficial oblidant-nos de Jesús, separem l'aigua de la font, les paraules de la Paraula, el gest de l'Amor. Per tant, som convidats per Ell mateix a entrar en la contemplació de la seva persona, la seva imatge i especialment el seu món interior. Quan sant Pau, citant un cant litúrgic de la primera comunitat cristiana, ens invita a "tenir els mateixos sentiments de Crist Jesús" ens comunica la possibilitat de contemplar a Jesús en la seva vida interior. Som convidats a entrar en el misteri del seu Cor, que és font de vida, d'alliberament, de sanació, de consol i d'esperança.

Contemplant Jesús entrem en relació amb Ell. No és una contemplació d'un passat, com una memòria històrica que es fa present en el nostre record i prou, i que avui ja no hi és. Jesús glorificat és entre nosaltres, i per tant contemplant aquella Paraula la reconeixem viva, ens relacionem amb la seva persona, la real i actual, Jesús ressuscitat, glorificat, Viu i present a la nostra vida. Per això la contemplació de Jesús porta a la relació actualitzada amb Ell i a anar esdevenint cada cop més units.

Orientacions pràctiques

- 1.- Per a la contemplació de Jesús és important estar en una situació interior personal de pau i harmonia. En iniciar l'estona de pregària ens caldrà, doncs, un ritme conscient de la respiració, un lloc el més adient possible, una postura personal que ajudi a la pregària...etc.
- 2.- Abans de llegir el text dels evangelis cal fer conscient la fe, la presència de Déu en nosaltres, la presència del Senyor glorificat que ens guia i ens estima.
- 3.- Llegit el text i si cal havent clarificat el seu sentit intentem submergir-nos en ell, com si hi estiguéssim presents. De fet hi som com a deixebles avui de Jesús. I ens fixem imaginativament en Ell, intentant entrar d'alguna manera en els seus sentiments, motivacions, intencions, relacions en especial amb el Pare.
- 4.- La imaginació és una qualitat humana molt fiable si enlloc de buscar fer fotografies, reflexa les actituds interiors i els moviments del cor en el sentit bíblic del mot.
- 5.- Si ens venen distraccions, quan ens n'adonem les separem amb un tractament personal amable i confiat.
- 6.- Algunes vegades una paraula, un gest, una actitud, un ensenyament...etc ens conduiran al silenci i al repòs interior, cal parar-se i romandre-hi.
- 7.- Al final de la pregària contemplativa podem revisar com ha anat, prendre alguna nota i agrair el que hem viscut.

Per reflexionar i revisar; si cal, prendre alguna nota.

- 1.- He tingut alguna experiència sobre la contemplació de Jesús? Com va ser?
- 2.- Els Evangelis i també la Bíblia en general són llibres de referència que tinc a prop i els llegeixo?
- 3.- Desitjaria arribar a contemplar a Jesús, més o menys com s'ha intentat explicar, i de forma freqüent?
- 4.- Què hauria de canviar, de superar o de fer per aconseguir-ho?

5.- Què és el que em fa viure i sentir a Jesús en aquets moments de la meva vida?

Jesús Renau sj.

Proper SUPORT: PER RENOVAR LA PREGÀRIA 6 (i últim)

LA PREGÀRIA D'UNIÓ EN FE I AMOR.
